ԱՐԵՒԵԼՔԻ ՏԱՂԵՐ

ԱՌՏՈՒ

Այգը լացեր է ծոցը վարդերուն,
Ո՛վ գիտէ որ սէգ պարիկին սիրոյն․
Երկինք քող ձըգած է լոյսով, շողով,
Ջուրին մէջ երգեր կան սիրախըռով․
Կը սպասէ աղբիւրն ծարաւած շրթներու,
Սրբանուէր հուրն է տենչանքն ապրելու․
Հողը կը խլըրտի սերմերով բեղուն․
Գրգանք է կապեր հովն իր թեւերուն․
Հըրայրք, ճառագայթ, խայտանք է չորս դիս…
Ինչո՞ւ աշխարհը նեղ է իմ սրտիս:

ԻՐԻԿՈՒՆ

Ըստուեր մը կ'անցնի բլրին վըրայէն,
Կարաւանն անվերջ կ'երթայ յամրօրէն,
Ուղտերուն շուքը կ'երկարի տարտամ,
Հեռաւոր հըմայքն հորերու խորունկ
Երազել կուտայ *մինարէ*ն ծարաւ…:
Երկընքէն կ'իջնէ ձանձրոյթ մը անբաւ:

digitised by A.R.A.R.@

ԳԻՇԵՐ

Վերը ջինջ լուսին,
Լիճն իր հայելին.
Քուն՝ աշխարհն ամէն.
Ձիւնոտ սարերէն
Պաշտում առ Աստուած.
Դաշտերուն սփռուած
Երազի ծրփանք.
Ո՜չ մէկ արձագանգ.
Մարգեր լուսագեղ...
Իմ ցաւս ամէն տեղ:

ՄՈՐՄՈՔ

Շագանակենին ծաղկեր է մինակ.
Հեռուն ծովափին տուն մը կայ ճերմակ.
— Աղջիկ, քու սրտիդ մասնիկը ո՞ւր է: —
— Հոն՝ ուր լուսընկան վարդերը կ'օրրէ...:

ԱՆԱՅԻՍ

digitised by A.R.A.R.@